

Hegyen száguldó drótszamarak

REMETE MARGIT

Szilvásvárad lassan a hazai hegyikerékpárosok fellegvárának számít, hiszen tavasszal és nyáron egymást követték a versenyeik. A Bükkben több mint kétszáz kilométernyi kerékpárút várja azokat, akik szívesen szállnak nyeregbe, a merészebbek azonban a legmeredekebb lejtőknek is nekivágnak...

Várakozáson felüli sikert hozott az idei szezon, summázta Tarnai Csaba, a szilvásváradai klub vezetője. Az idény május végén, a hegyi-kerékpárosok maratonjával versenyével indult. A hagyományteremtőnek szánt eseményen hétszáz bringás állt rajthoz, és ez országos rangot adott az erőpróbának. A száz rendező több mint száz kilométer hosszan biztosította az utat, a nézőkkel és családtagokkal együtt több ezer vendég érkezett a Bükkbe. Nemcsak a profik rugaszkodtak neki a száz kilométeres és a 45 kilométeres táv valamelyikének, hanem azok is, akik még csak ismerkednek a sportággal. A mezőny sokszínűségét mutatja, hogy a legjobb kereköző mindössze 4 óra 17 perc alatt tekerte le azt a távot, amit a legkomótosabban kerékpározó csaknem háromszor ennyi idő alatt tett meg.

Augusztus közepén óriási „mutatványokat” láthattak azok, akik megnézték a merészek sportjának tartott úgynevezett downhill versenyt. A drótszamarak ugyanis a 2,6 kilométeres, meredek pályán szédítő iramban száguldottak lefelé. A Downhill Magyar Bajnokság hetvenhat indulója a köves, gyökeres terepen, a négyszáz méter szintkülönbségű távon kerekedett lefelé. Ugyancsak a nyár végén, mint ötödik éve hagyományosan, a Cross Country Magyar Nemzeti Kupa futama zajlott Szilvásváradon. Koncert, szilvásgombóceví verseny és felvonulás tette emlékezetessé az erőpróbát. A több mint háromszázhetven induló között hetven gyereket számláltak meg, így nem lesz gond az utánpótlással sem. Tarnai Csaba mégis aggódik a versengések jövője miatt: külföldön a hasonló események eltartják magukat, itthon azonban támogatás hiányában bele sem vághatnak a szervezésbe. A turistacsalogató Szilvásvárad is szegényebb lenne, ha jövőre már nem népesítenék be a drótszamaragólok.

A hegyi-kerékpározásnak igen sok lelkes híve akad már a Bükkben. Zakkar Sándor, a Szilvásváradai Túrakerékpáros Klub 33 éves sportolója például hat éve kezdte el a kerekékezést, és idén már a hatvanadik versenyen állt rajthoz. Kitartását jellemzi, hogy a marato-

ni erőpróbákon rendszerint a száz kilométeres távon méreti meg magát. Idén sikerrel indult az Egerben megrendezett II. Bükk Maratonon is, ahol több mint nyolcszáz bringás vágott neki a terepnek. Sándor maga építette és maga is javítgatja a kerékpárját, így sosem érhetik meglepetések. A lejtős pályákon ugyanis előfordul, hogy óránként hatvan-hetven kilométeres sebességgel száguldanak, s gyakran pillanatok alatt kell lefékezni egy-egy veszélyes szakasz előtt. A szilvásváradai klub versenyzője évente nyolc-tízezer kilométert nyom le a nyeregben, az országos futamokon rendre a tíz legjobb között szerepel, az országúti erőpróbákon pedig a dobogós helyezésekért száll harcba...

Ha siet munkahelyére, az egri Bitskey uszodába a beláptásvai Pelyhe László, akkor nem buszra száll, hanem kerékpárra pattan. Leggyakrabban a nyolcvan-száz kilométeres országúti versenyeken áll rajthoz az egri Saxum KSC versenyzője. Számára ez nem távolság, hiszen előfordult, hogy egyetlen nap alatt áttekert Kassára és vissza, ami testvérek közt is háromszáz kilométer. A beláptásvai férfi heti öt-hat edzéssel hozza eredményeit, s legjobban a hegyi terepen érzi jól magát. Már a kerékpárja is ritkaság, mondja, talán egyetlen ilyen speciálisan összeállított bringa van az országban, mint az övé. A több százezer forint értékű „drótszamar” súlya mindössze nyolc kilogramm, s amellet, hogy könnyű, igen fordulékony is. Egy autó árnyékában akár nyolcvan-száz kilométeres óránkénti sebességgel is hasíthat vele a merész tulajdonos. A technikának is köszönhető, hogy – bár fél távtól szakadós esőben tették meg a 75 kilométeres utat a Európai Nemzeti Parkok versenyén – Pelyhe László mégis dacolt az elemekkel, s megszerezte az első helyet.

Azért különös, hogy Szilvásvárad mennyit hallat magáról a sportvilágban! 1984-ben négyes fogathajtó-világbajnokságot rendeztek itt. Ennek a világraszóló eseménynek állít emléket a világ talán legszebb fekvésű lovasstadionja. Aztán a parányi falu most kerékpársportjáról híresül el. Hamarosan felvonó épül, amely talán a téli sportok kedvelőit fogja a Szalajka völgyébe csábítani. Úgy látszik, vendégváró leleménnyel sokra viheti még egy olyan aprócska falu is, mint Szilvásvárad. Egri Zoltán polgármester valamikor a fogathajtó-világbajnokság szervezőtestületének volt az egyik mozgatója. Dallos Andor ménészgazda pedig jelenleg a fogathajtó-világbajnokságra készülő válogatottunknak igyekszik jó vendéglátója lenni. Biztos, hogy neki sikerülni fog.